

Nokta Vuruşlu Adamlar

– prens · 24 Ocak 2017

Bugün;

Özgürlük benden yana, kanadı kırık kuşlara ders veriyorum
Bir sivilcenin yosunlarını kanatıyor ellerim dirgen uçlarıyla
Bizler akıl tutulmasındayız ne gelir elden demenin arifesinde
Ne gözleri mahmur uykusundan ayırmanın zamanı gelmiş
Ne de beyinleri boş işlerle formatlama zamanı/
Size diyorum hanımefendi o evlilik programlarında
Oğluna gelin adayı arayan kadına/
Ya siz beyefendi çalışmadan para kazanmak nasıl bir duygu
Ellerinizi ceplerinizde ovuşturmak üç maymuna/

Noktaların arasında kaybolan duygular gördüm
Ben bilirim hükmünün adım adım kiralandığı zamanlar

Saat gördüm beni öteleyen adımlarımda
Daha çok zamanım var demenin anıları
Sevmek sevilerimin sığıntısında evrilir
Ölüm parantez açtı yaralarımı kimsesiz

Beni en çok ne yorar? Dostlar/
Sağanaklar gördüm kara bir bulutun ardında
İnsan suretleri geçiyordu/geçiş töreninde...
Ayıplarımı sildiler acı yüklü dirençlerimi
En sevdiğin silüetleri resimlerden/

Yar gördüm perçemini benden ötelemiş
Gariban gördüm düşümde
Aşk gariban, sevda üryan
Neşet Baba'da sunuldu ayrılık...
"Üryan geldim, yine üryan giderim"
Yasaklı dağların türküsü deldi dilimi
Bahçesiz bağların gir yanı/

İlk defa ayıplı yerlerim kanıyor damarlarımdan

Kurtuluş umudu bileklerime kelepçe/

İki kelimenin ucunu doldur diyesim var
Nasıl yaralar dolar bir çıbanbaşıyla
Ölü serçelerin gülüşleri mahzun
Dilimi mühürledim yol başlarına
Kanaviçe yalnızlıklar örüldü yollarıma

Ve...

Dedim ki/beni bir çocuk bile kandırır
Siz boyundan büyük laflar taşıyan adam
Siz nokta vuruşlu şiir hezeyanı/
Beni de noktalara doldurun/
Ama unutmayın ağırım ben
Dolmaz yaralarım bin betime...